

LBRIS

We know
books

John P. Portelli

AICI, CÂNDVA

*Traducere din limba engleză
de Călin Vlasie*

ROCART

Marea foșnitoare din Haifa modelează pietricele albe
un tânăr răscolește nisipul de mărgăritar
și-n vântul năvalnic
copiii se joacă cu scoici

țipetele pescărușilor care se zbat
mă trezesc
în timp ce o albină linge
liniștea de pe mâna mea

Haifa e agilă
desculță
împodobită de cămile

iar eu caut o cafenea
și tu mă întrebi de unde vin
și înainte de a răspunde
rostești cu blândețe
Palestinian, poate?
Maltez, răspund, iar tu?
tăcere
și tu?
tăcere
și am îndrăznit să întreb: palestiniană?
da, a șoptit ea,
ca și cum locul ei nu ar fi fost aici.

Se zbenguie în voie,
captivat de pieptul ascuțit
al unei femei tinere
cu părul ei legănat
de vânt
în suburbiile eternității;
un chip bronzat și frumos
Nawrat
din Umm il-Fahm ai fugit
prea frumoasă ca să rămâi
și astăzi plângem
privim această mare liniștită
în Haifa
recitând balada divină
a lui Darwish
în timp ce sorbim cafea arabă
sub un palmier
vrăjiți de dulceața cardamomului
aici
înconjurați de moloz

Când luna plină strălucește

Pentru Nibal Khalil

Când luna plină strălucește pe Marea Moartă
și umbra ei se lipește de apa grea
totul se oprește –
chiar și cucerirea unei țări –
și se aude doar strigătul Ammanului și al Al-Quds-ului.

Pașii de la ușa Damascului
răsună în noapte
la fel și dulcele plânset al femeilor care vând mentă
lipite de zidurile dure
 luna strălucește și acolo,
trezește privirea profeților
fără voce astăzi.

Și livada de măslini
unde oamenii muncesc ziua
e acum plină de pisici adormite
scăldate în roșeața lunii pline
care în curând va sângea.

Destul e destul!

În timp ce conduceai
te-am auzit plângând
lacrimi verzi curgeau de-a lungul
și de-a latul zidului despărțitor

aici era o vale palestiniană
aici era un sat palestinian
aici era un oraș palestinian
aici era o livadă palestiniană
aici, aici...

o națiune ștearsă
structuri rectangulare din beton

încet
am intrat în Al-Quds
și ți-ai desfăcut părul
din care se scurgea
ulei de măslina.

Pe mormântul lui Darwish

Și am plecat din Al-Quds spre Ramallah
ne-am grăbit
ca să nu rămânem blocați la graniță
amenințați de puști
și zidul
care pare să nu se termine niciodată

și am luat-o spre dealurile de vis
care îmbrățișează Ramallah
și am intrat încet, cu respect, în grădina lui Darwish
și am urcat scările către mormânt
acolo ești tu
acolo sunt amintirile,
exilurile
acolo este casa ta
și pacea

astăzi
îți citesc cu voce tare
„Dragă prietene
scrie
eu sunt arab
scrie”

tăcere și iar tăcere,
întreruptă numai de ciripitul păsărilor,
de foșnetul cedrilor.

Aștept înțelepciune și înțelegere
aștept ca ploaia de bombe peste Gaza
să aleagă o femeie:
aceste hârtii goale
mi-au secătuit viața.

Un măgar ancestral rage
în gol,
fără rost sunt lacrimile
și inutilă setea
pentru dreptate.
Câți alți copii uciși
vei mai îngropa
și câte flori mai trebuie
să se ofilească?

Tu acaparezi și aduni
nesățios.

Ne luăm adio de la Betleem
și ne întoarcem la Al-Quds.

Îi înmânez pașapoartele
el nu scoate niciun cuvânt,
ni le returnează
fără niciun cuvânt, din nou.

Poate să vorbească
sau gândește
că suntem câini?

Înainte de a pleca
mi-ai oferit o lămâie
proaspătă, hrănitoare
parfumul ei îmbietor
culoarea ei senină
în palma mea.

Și tu, Nazeh,
în fiecare zi
aștepti ca mușcătura să dispară.

Mirosul morții
și inima mea care bate de rușine
gânduri și sentimente de intelectuali
îmi curg din ochi
nu pot suporta greutatea minciunii
mânjită de steaua lui David:
Kamal Ghadawan, amirul albastru
Kenifinja Ghassan, poetul
Naagel Ali
care ne-a făcut să râdem de caricatura lui Hamdula
Izz al-Din al-Qalaq
cel dur din Damasc
Naim Khader
respiră idei
Hanna Naqbel, jurnalista
a scris în secret cu sânge

Mă liniștesc macii care cresc neîncetat

Solitar este măslinul din piața de altădată